GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe treĭ lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O serĭă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 101. *Vinerĭ, 8 (20) Maiu.* 1887.

Braşovŭ, 7 Maiu 1887.

Vrêndŭ sĕ resumămŭ cuprinsulŭ articuliloru scrişĭ de ḍiarele unguresci asupra conferenţei nóstre generale electorale, ajungemŭ la următórea conclusiune:

Suntŭ amărîte foile unguresci în genere, că votulŭ conferenţei românesci dela Sibiiu esprimă cea mai adêncă nemulţămire a poporului românŭ cu stările actuale create în urma pactului dela 1867; sunt cu atâtŭ mai amărîte, cu câtŭ sunt convinse, că nemulţămirea esistă de faptŭ şi este generală; suntŭ amărîte pentru că vĕdŭ, că cu totŭ terorismulŭ ce l'au eserciatŭ Ungurii dela putere de douĕ-ḍecĭ de anĭ încóce adunarea ces mare a representanţiloru alegătoriloru românĭ nu s'a sfiitŭ de a da espresiune viuă şi unanimă acestei nemulţămirĭ.

N'au fostŭ aşaderă în stare Ungurii dela putere cu tótă mâna liberă, ce li s'a datŭ spre a sparge rêndurile Româniloru, sĕ facă sĕ dispară din mijloculŭ acestui poporŭ consciinţa individualităţii şi a drepturiloru sale naţionale şi astăḍĭ, după 20 de anĭ de regimŭ arbitrarŭ unguresc şi după 10 anĭ de absolutismŭ parlamentarŭ tiszaistŭ, nu se aude din mijloculŭ poporului românŭ din Transilvania şi Ungaria, decâtŭ o singură voce, care protestéză solemnelŭ în contra sistemului de faţă asupritorŭ.

Trebue sĕ-lŭ dóră pe orĭ-ce Ungurŭ acésta unanimă manifestaţiune a nemulţămirei poporului românŭ, pentru că ea dovedesce, că cu tóte uneltirile comise dela 1867 contra lui, *cestiunea română* şi în deosebĭ *cestiunea ardelenéscă* se află încă şi aḍi în stadiulŭ periculosŭ de odinióră şi guvernele unguresci, câte s'au succedatŭ de douĕ-ḍecĭ de anĭ încóce, n'au fostŭ în stare a face nimicŭ spre resolvarea ei într'unŭ felŭ séu altulŭ.

Şi este clarŭ, că pe câtŭ timpŭ nu vorŭ fi resolvate aceste douĕ marĭ cestiunĭ precum în genere cestiunea naţionalităţiloru, tóte opintirile Unguriloru dela putere de a imprima statului caracterulŭ naţionalŭ ungurescŭ, zadarnice şi efemere vorŭ rĕmâné.

Acésta o sêmtŭ Ungurii instinctivŭ, guvernamentalii ca şi opoziţionalii, şi de aceea rĕsună din colónele foiloru loru amărăciunea, ce le-o causéză nesuccesulŭ politicei loru faţă cu Românii, amărăciune destulŭ de rĕu mascată prin insultele şi acusările obicĭnuite făcute la adresa conferinţei române.

Foile oposiţiunale ne dau, ce e dreptŭ, sĕ cunóscemŭ, că oposiţiunea maghiară până la unŭ punctŭ óre-care ar sprijinĭ nemulţumirea Româniloru cu sistemulŭ actualŭ de guvernare, puindŭ lângă ea nemulţumirea ei propriă, dér ne asigură totodată, că acésta îi este peste putinţă, din simpla causă, că nemulţumirea nóstră nu are acelaşĭ isvorŭ cu nemulţumirea ei, ci resultă din voinţa şi nisuinţa nóstră de a trăi în acestŭ statŭ ca individualitate naţională deosebită cu drepturĭ naţionale deosebite, ceea ce oposiţiunea maghiară niciodată nu póte admite.

Mai resultă din vocile foiloru unguresci asupra conferenţei nóstre şi unŭ altŭ faptŭ, care trebue sĕ ne dea nouĕ Româniloru fórte multŭ de gânditŭ.

Politica de resistenţă passivă a Româniloru ardelenĭ şi politica cea mai nou de abstinenţă a Româniloru din Bănatŭ şi Ţéra ungurésca superă multŭ pe ḍiarele unguresci, deórece printrînsa se manifestă nemulţumirea generală a poporului românŭ şi deórece prin adoptarea ei conferenţa nóstră a protestatŭ în contra stăriloru forţate şi despotice actuale; dér câtŭ pentru modulŭ cum s'a esecutatŭ din parte-ne acéstă politică până acum, ele ni-o spunŭ cu tótă francheţa, că décă totŭ aşa se va urma şi în viitorŭ, pe Ungurĭ şi mai alesŭ pe guvernŭ acéstă passivitate nu-i va împiedeca în continuarea politicei loru.

Ungurii ne ḍicŭ: Ne pare rĕu că nu vĕ putemŭ câştiga pentru idea statului naţionalŭ maghiarŭ, dér orĭ-ce aţĭ decide voi în Sibiiu, noi vomŭ trece peste decisiunile vóstre la ordinea ḍilei şi décă nu voiţĭ sĕ ne daţĭ concursulŭ vostru, vomŭ lucra, ca şi până acum, făr' de voi spre realisarea planuriloru nóstre, ér voi nu ne veţĭ puté împedeca în acéstă lucrare şi cu atâtŭ mai rĕu va fi pentru voi, décă în asemenĭ împrejurărĭ veţĭ fi duşmanii noştri declaraţĭ!

Cu alte cuvinte, principiulŭ politicei nóstre îĭ genéză pentru că elŭ esprimă puterea de resistenţă a elementului românescŭ, dér modulŭ cum amŭ esecutat'o păna acum nu le însuflă marĭ îngrijirĭ, ci îşĭ promitŭ că şi în viitorŭ atitudinea nóstră le va oferĭ numai titlulŭ de a loví în limba şi în naţionalitatea nóstră fără de cruţare, continuându-şĭ opera de „contopire“ şi de „anihilare“ cu îndoită energiă.“

Amŭ ḍisŭ, că trebue sĕ ne dea multŭ de gânditŭ aceste enunciaţiunĭ ale pressei maghiare, căcĭ dintrînsele ne putemŭ convinge despre douĕ lucrurĭ de cea mai mare gravitate:

întêiu resultă din declaraţiunile foiloru maghiare, că partidele maghiare fără deosebire nicĭ că se gândescŭ a face din propriulŭ loru îndemnŭ celŭ mai micŭ pasŭ cu scopŭ de a uşura situaţiunea politică a poporului românŭ din Transilvania şi Ungaria;

alŭ doilea resultă din declaraţiunile loru, că partidele maghiare îşĭ întemeiază şi pentru viitorŭ speranţele pe nelucrarea nóstră, pe lipsa de solidaritate strînsă în acţiunile nóstre de apĕrere, şi pe lipsa de energiă în manifestarea voinţei nóstre, şi îşĭ facŭ ilusiunĭ, că décă nu le-a succesŭ în douĕḍecĭ de anĭ, le va succede póte în treiḍecĭ de anĭ a sparge cu desvĕerşire rêndurile nóstre.

Acésta este impresiunea generală ce amŭ primit'o cetindŭ espectorările foiloru unguresci asupra conferenţei nóstre, la carĭ vomŭ revenĭ şi în specialŭ.

Voci din pressă asupra conferenţei nóstre.

In alŭ treilea articulŭ „Ellenzék“, vorbindŭ despre conferenţa nóstră din Sibiiu, reproduce sub titlulŭ: „Declaraţiune de rĕsboiu românească“ conclusulŭ conferenţei nóstre privitorŭ la punctulŭ 7 alŭ programei de acţiune, unde se ḍice: „Partida naţională va lupta contra tuturorŭ tendinţeloru de maghiarisare fiă manifestate din partea organeloru statului, fiă din orĭ care altă parte“. Cu privire la acestŭ punctŭ fóia oposiţională maghiară din Cluşiu se esprimă astfelŭ:

Problema acesta forméză fără 'ndoelă cea mai interesantă parte din întrégă programa din Sibiiu. Interesantă este întru atâtŭ, încâtŭ din punctŭ de vedere naţionalŭ românescŭ, tocmai nisuinţa acésta este care mai multŭ are prospecte de a fi pusă în practică. Faţă cu noi însĕ este de interesŭ într'atâta, încâtŭ acéstă direcţiune pe faţă declarată trebue sĕ ne facă sĕ potenţămŭ veghiarea şi activitatea precum şi puterile nóstre, pe carĭ le-amŭ chiămatŭ la luptă cu scopŭ de a mântuì maghiarimea.

Declararea de rĕsboiu a Românimei, precum se vede, în prima liniă este îndreptată contra reuniunei de cultură unguresci din părţile ardelene. In contra nisuinţeloru Româniloru trebue aşadérâ în prima liniă sĕ între în luptă acéstă reuniune, şi la declararea loru de rĕsboiu trebue sĕ rĕspundă, că este gata a-lŭ purta.

Luptă de cultură trebue sĕ se încingă aici faţă cu adversarulŭ, care s'a pusŭ în mişcare. Conferenţa din Sibiiu a datŭ în modŭ oficialŭ losinca şi putemŭ fi pregătiţĭ la aceea, că conducĕtorii politicĭ ai poporului românŭ vorŭ urma cu credinţă îndrumarea, séu mai bine ḍisŭ, porunca ce li-s'a datŭ şi vorŭ păşi în plină armatură pe arena de luptă în contra „tendinţeloru de maghiarisare, manifestate din orĭ şi ce parte«.

Noi dér primimŭ lupta. O primimŭ cu acea tare hotărîre, că în acéstă luptă vomŭ pune putere contra puterei şi cu deplinŭ curagiu vomŭ apĕra causa Maghiarimei faţă cu adversarii ei, carĭ o atacă acum pe faţă.

Scopulŭ nostru este, ca în aceste părţĭ ale patriei sĕ apĕrămŭ causele maghiarimei contra cunoscuteloru pericule. Problema nóstră este, ca aceia, carĭ după rassă se ţinŭ de naţiunea ce constitue statulŭ, sĕ nu fiă desbrĕcaţĭ de caracterulŭ loru şi sĕ nu péră din sufletulŭ loru consciinţa, că facŭ parte din rassa, ce constitue statulŭ. Scopulŭ acesta voimŭ a-lŭ duce în deplinire esclusivŭ cu armele culturei.

Politicii poporului românŭ ḍicŭ: constituirea în reuniune culturală a membriloru societăţii maghiare e periculósă pentru interesele naţionale românescĭ. Acésta şi noi o ḍicemŭ şi o şi credemŭ, dér numai întru atâta, încâtŭ lupta nóstră nu póte ameninţa interesele naţionale românesci, pe când nisuinţele loru ameninţă directŭ marele interese ale Maghiarimei.

Lupta aşaderă este neegală, pentru că noi stămŭ pe basa dreptăţii, în timpŭ ce Românii denegă nisuinţeloru nostre dreptatea şi se apĕră contra unorŭ nisuinţe, carĭ cu privire la ei conţinŭ numai periculŭ închipuitŭ. Declararea de rĕsboiu aşa deră s'a făcutŭ pe temeiulŭ unorŭ cause, cărora le lipsescŭ elementele periculului, şi astfeliu nu potŭ servi ca basă apĕrărei, eventualŭ atacului.

Când s'a constituitŭ »Kulturegylet“-ulŭ, s'a datŭ avisulŭ, că reuniunea va nisui cu mijlóce pacĭnice sĕ conserve pentru Maghiarime acele elemente, carĭ după rassă facŭ parte din unŭ trupŭ. Nicĭ unuia dintre factorii constituitorĭ şi susţiitorĭ ai reuniunei nu i-a venitŭ vre odată prin minte sĕ declare rĕsboiu naţionalităţiloru de altă rassă din patriă, numai apĕrarea naţiunei nóstre contra naţionalităţiloru a fostŭ alésă ca problemă. Şi anevoiă va pute descoperi careva o astfelŭ de direcţiune, care sĕ-lŭ pótă îndreptăţi a afirma, că nisuinţele nóstre de maghiarisare ar fi de natură periculósă pentru naţionalităţĭ în lucrările de până acum ale reuniunei.

Aşa-déră, când Românimea pornesce rĕsboiu contra nisuinţeloru maghiarisătóre de natura acésta, documentéză numai, că ea în adevĕrŭ este unŭ astfeliu de elementŭ, faţă cu care nu esistă numai o causă obiectivă, ci şi o necesitate motivată de a ne apĕra.

Prin urmare, décă la înfiinţarea »Kulturegylet“-ului amŭ pututŭ avé încă îndoéla, că óre suntŭ orĭ nu motivate tendinţele nóstre, acum declararea de rĕsboiu a Româniloru ne póte convinge, că amŭ lucratŭ fórte înţelepţesce, când amŭ clăditŭ cetatea de apĕrare pentru causa Maghiarimei.

Nu ei trebue aşaderă sĕ se apere contra »tendinţeloru de maghiarisare din orĭ care parte“, ci din contră: noi trebue sĕ primimŭ atacurile îndreptate contra lucrăriloru nóstre de apĕrare şi acésta ne impune nouĕ obligaţiunea, sĕ folosimŭ isvórele de putere ce ne stau la dispoziţiune cu unŭ zelŭ multŭ mai mare, ca până acum. când încă nu era provocatŭ unŭ asemenea rĕsboiu declaratŭ.

După acésta „Ellenzék“ dă espresiune nedumerirei sale, că óre cum şi prin ce feliu de mijlóce vorŭ lupta Românii contra tendinţeloru de maghiarisare pornite din partea statului, după ce ei au repăşitŭ de pe terenulŭ vieţei politice şi au abḍisŭ de întrebuinţarea activă a drepturiloru politice; atrage atenţiunea conducĕtoriloru politicĭ ai poporului românŭ, ca sĕ nu ducă acéstă „luptă nemotivată“ şi în viéţa de tóte ḍilele şi sĕ nu facă pe poporŭ sĕ crédă, că „Kulturegylet“-ulŭ ar puté în orĭ-ce privinţă sĕ ameninţe interesele de rassă religionare séu confesionale ale poporului românŭ. In fine repetă „Ellenzék“, că scopulŭ „Kulturegylet“-ului nu este maghiarisarea Valachiloru, ci păzirea elementului maghiarŭ de valahisare şi ne asigură, că cu câtŭ va fi mai mare „acţiunea“ nóstră contra acestorŭ tendinţe ale „Kulturegylet“-ului, cu atâta vomŭ întimpina mai mare reacţiune din partea loru şi prin acésta le vomŭ pune în mână o armă, alŭ cărei tăişŭ numai pe noi ne póte vulnera.

Rěsboiu în curêndŭ?

„Telegrafului" din Bucuresci i se scrie din Odesa, că acolo în ḑiua de 2 Maiu oficerii de statŭ majorŭ au datŭ unŭ prândŭ generalului-adjutantŭ Dragomiroff. La prândŭ între alţii au fostŭ: comandantulŭ corpului 2 de artileriă generalŭ Rerberg, şefulŭ statului-major generalŭ Vrevsky, secretarulŭ cancelariei guvernorului Mosoloff, contele Roscovteff, comandanţii polcurilorŭ Mollinsky Lublinski şi Podolsky, contra-amiralŭ Zelenoi, guvernorulŭ-generalŭ Vonder Roop şi contra-amiralŭ Novicoff.

D. Dragomiroff rostindŭ unŭ discursŭ de ocasiune a ḑisŭ între altele următórele cuvinte:

„Sunt de părere, că în curêndŭ armata rusă va avea din nou a culege laure nemuritóre de pe câmpulŭ de bătaiă. In curêndŭ, d-lorŭ, cu toţii vomŭ fi erăşi chemaţi a arĕta lumei întregi, că mai suntŭ virtuţile soldatului rusŭ şi că strigătulŭ nostru *za veru Ţarea i otecestvo!* (pentru religiă, Ţară şi patriă) este unŭ strigăt de mórte pentru inamicii Rusiei. Mare e rolulŭ în acestŭ viitorŭ resbelŭ a victoriósei nóstre marine. Inchinŭ der pentru marina de pe Marea Négră acéstă cupă!"

După discursulŭ generalului Dragomiroff s'au mai rostitŭ alte multe discursurĭ, s'a vorbitŭ despre Bulgaria, unde „o mână de necunoscuţĭ usurpatorĭ" voiescŭ sĕ facă pe poporulŭ bulgarŭ sĕ rĕtăcéscă de pe calea desemnată lui de destinŭ.

Generalulŭ Dragomiroff aşteptă la Odesa sosirea d-lorŭ: generalŭ Korsakoff, generalŭ Zabotnik şi alţĭ membrii a comisiunei pentru inspectarea fortificaţiunilorŭ din Sevastopolŭ, Kercĭ, Ociacoff. Comisiunea va merge apoi la Bender, Olviapolŭ şi Mohileu de pe Dnistru.

De altă parte „Kreuzztg" e informatŭ din Varşovia, că magazinele de rĕsboiu în provinciile vestice se umplu. Mai alesŭ în Varşovia şi Chiev s'au contractatŭ liferărĭ mai marĭ. O cale ferată s'a şi datŭ în administraţia trupelorŭ de căi ferate.

Ţarulŭ a plecatŭ sĕ visiteze pe Cazacii de Don, unde succesorulŭ tronului va fi proclamatŭ şefŭ alŭ Cazacilorŭ. De acolo va asista Ţarulŭ la pornirea unei nouĕ corăbii de rĕsboiu pentru flota Mării Negre şi apoi va visita Livadia.

SCIRILE ḐILEI.

Cetimŭ în „România Liberă": „*Impĕrătésa Austriei* luându-şi rĕmasŭ bunŭ dela M. L. Regele şi Regina a voitŭ sĕ lase tuturorŭ unŭ suvenirŭ. Darurile făcute suntŭ atâtŭ de delicate cât suntŭ de bogate. Domnei Slăniceanu, Impĕrătésa i-a datŭ portretulŭ ei în smaltŭ montatŭ pe brăţară de mare preţŭ. Domnişórei Romalo unŭ solitarŭ de tótă curăţeniă; d-şórelorŭ Bălăceanu şi Davila bijuterii; domnului directorŭ generalŭ alŭ căilorŭ ferate unŭ inelŭ în petre scumpe; controlorului căilorŭ ferate, mecanicului şi şefului de gară diverse scule preţióse. Personalulŭ trenului a primitŭ o gratificaţiune de 1000 lei în aurŭ. Diverse decoraţiunĭ au mai fostŭ acordate inginerilorŭ căilorŭ ferate."

—x—

„Democratulŭ" din Ploescĭ spune, că din Transilvania *vinŭ şi trecŭ* prin Ploeşti *spre Dobrogea* mulţime de *muncitorĭ ţĕranĭ, Ungurĭ* şi *Românĭ*. Cei ce rĕmânŭ pe la Ploescĭ pentru lucru, întrebaţĭ fiindŭ de o aşa mare emigrare, spunŭ că nu mai au cu ce trăi pe la locurile lorŭ. Românii adaogŭ pe lângă marea sărăciă ce bântue Transilvania, care'i face a părăsi ţéra, şi vieţa rea ce o ducŭ cu stăpânirea unguréscă, pe care n'o mai potŭ suferi.

—x—

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicaţiune a prelungitŭ încă pe unŭ anŭ concesiunea dată fişpanului Mihail Horvath spre a pregăti lucrările pentru construirea unei *căi ferate dela Făgăraşŭ la Sibiiu* şi *dela Făgăraşŭ* prin valea Oltului *la Homorodŭ*.

—x—

In ḑilele din urmă a *căḑutŭ grindină* în mai multe părţĭ ale Ungariei, causândŭ uneorĭ pagube însemnate. In ḑilele din 10 până 13 Maiu n. au fostŭ bântuite de grindină comitatele Eisenburg, Zala, Raab şi Oedenburg, causândŭ mai virtosŭ în comitatulŭ Eisenburgului pagube însemnate atâtŭ în grădinĭ, câtŭ şi pe câmpŭ. In comitatulŭ Caraş-Severinŭ a fostŭ unŭ mare orcanŭ şi a căḑutŭ şi grindină fiindŭ lovite de aceste tempestăţĭ mai alesŭ comunele Moldovanulŭ-vechiu şi nou şi Pardiumnat. In comuna Moldovanulŭ-vechiu paguba se urcă la 30.000 fl. A mai căḑutŭ grindină în comitatele Timişŭ, Trei-scaune, Bereg şi Neutra.

—x—

Societatea Sodalilorŭ românĭ din locŭ va aranja Duminecă, în 10 (22) Maiu, *unŭ maialŭ* în Stejerişŭ, la care prin acésta este învitatŭ on. publicŭ românŭ. Invitaţiunĭ separate nu se vorŭ trimite. In casŭ de ploaie maialulŭ se va amâna pe Dumineca viitóre.

—x—

Istoria Ungariei în legătură cu *Istoria Universală* pentru şcólele poporale, de *Silvestru Moldovanŭ* profesorŭ, Braşovŭ, editura lui H. Zeidner, 1887. Cuprinsulŭ: Popórele vechĭ, Emigraţiunea popórelorŭ şi venirea Ungurilorŭ, Regii Ungariei din familia lui Arpad, Intêmplările mai insemnate afară din Ungaria între anii 1000—1301 d. Chr.), Regii Ungariei din familii deosebite (1301—1526), Intêmplările mai însemnate afară din Ungaria (între anii 1301—1526 d. Chr.), Regii Ungariei din familia Habsburgică (austriacă) şi principii Transilvaniei. Regii ereditarĭ din familia Habsburgică, Intêmplările mai însemnate afară din Ungaria (între anii 1526 până în ḑilele nóstre.) Acestŭ materialŭ e cuprinsŭ în 66 pagine, e tractatŭ într'o limbă de totŭ uşóră şi în modŭ biograficŭ; pe ici colea suntŭ întreţĕsute şi fapte din istoria Românilorŭ, întru câtŭ permite cadrulŭ unui manualŭ de istoriă pentru şcólele poporale şi planulŭ ministerialŭ. Autorulŭ 'şĭ a datŭ tótă silinţa sĕ dea băieţilorŭ o bună şi folositóre carte, ceea ce i-a şi succesŭ.

—x—

Incepêndŭ sesonulŭ de băi la *Mehadia*, medicalŭ balnearŭ *Dr. G. Vuia* a sositŭ acolo spre a da consultaţiunĭ, ca şi în anii trecuţĭ, în decursulŭ sesonului.

—x—

Cu inceputulŭ lui Iunie vorŭ intra în vigore în mersulŭ trenurilorŭ următórele schimbărĭ: Trenulŭ de persóne nr. 306 plécă la 11 óre 10 min. séra din *Viena*, la 7 óre 40 min. diminéţa din *Budapeşta*, la 11 óre sera din *Cluşiu*, şi sosesce la 9 óre 46 min. in *Braşovŭ*. Trenulŭ mixtŭ nr. 316 care, în legătură cu trenulŭ de persóne între *Budapesta* şi *Cluşiu*, plécă din *Cluşiu* la 7 óre 8 min. diminéţa, sosesce la *Braşovŭ* la 9 óre 52 min. séra. Din *Braşovŭ*, trenulŭ de persóne nr. 307 plécă la 7 óre 20 min. sera, sosesce la *Cluşiu* la 5 óre 21 min. diminéţa şi de aici în legătură cu trenulŭ accelaratŭ, care plécă din Cluşiu la 6 óre 1 min. diminéţa, sosesce la 2 óre 15 min. după améḑĭ la *Buda-Pesta*, ér la 8 óre sera la *Viena*. Trenulŭ mixtŭ nr. 315 plécă din *Braşovŭ* la 4 óre 1 min. diminéţa, sosesce la *Cluşiu* la 5 óre 56 min., unde are legătură cu trenulŭ de persóne care plécă din *Cluşiu* la 6 óre 37 min. séra, sosesce la *Budapeşta* la 6. 33 min. diminéţa, la *Viena* la 2 óre 50 min. după améḑĭ. Trenulŭ acceleratŭ nr. 302 înspre *Bucurescĭ* plécă din *Braşovŭ* la 5 óre 37 min. diminéţa şi sosesce la *Bucurescĭ* la 11 óre 50 min. înainte de ameḑĭ. Trenulŭ mixt. nr. 318 înspre *Bucurescĭ* plécă din *Braşovŭ* la 1 oră 55 min. după ameḑĭ şi sosesce la *Bucurescĭ* la 9 óre 35 min. séra. Trenulŭ acceleratŭ nr. 301 plécă din *Bucurescĭ* la 4 óre 40 min. după améḑĭ şi sosesce la *Braşovŭ* la 10 óre 12 min. séra. Trenulŭ mixtŭ nr. 317 plécă din *Bucurescĭ* la 7 óre 30 min. diminéţa şi sosesce la *Braşovŭ* la 2 óre 32 min. după améḑĭ.

—x—

Aflămŭ cu plăcere, că sĕptĕmâna viitóre *trupa italiană de opere* a d-lui *Francesco Mici Labruna*, care a fostŭ la Iaşi, Galaţĭ, Brăila, Ploiescĭ, Craiova, în trecerea sa prin Braşovŭ va da unŭ ciclu de vre o cincĭ representaţiunĭ în »hala festivă« din Groverŭ. Succesele ce le-a obţinutŭ acéstă trupă în oraşele pe unde a fostŭ, ne face sĕ credemŭ, că va isbuti a fi şi aici forte bine sprijinită, cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ preţurile de intrare vorŭ fi cele obicînuite. Intre operele ce se vorŭ juca amintimŭ: »Trovatore«, »Faust« »Traviata«, »Aida«, „Ballo in maschera", „Forza del destino", „Norma", „Ernani". Lista de subscripţiune a abonamentelorŭ va fi depusă în cofetăria Elena George Bozianu.

—x—

Astă séră se va repeta în edificiulŭ teatrului de aci *representaţiunea teatrală* de aséră în favorea reuniunei femeilorŭ ev. din locŭ. Prima representaţiune de erĭ a reuşitŭ de totŭ bine. Cu deosebire s'au distinsŭ prin joculŭ lorŭ escelentŭ d-na Gmeiner şi d-şórele Miess şi Hiemesch, ér dintre domnĭ fraţii Schmidt şi Neustädter. Costumele şi decoraţiunile n'au lăsatŭ nimicŭ de doritŭ.

—x—

In *România* se înfiinţéză pe lângă fiecare corpŭ de armată *şcóle pentru copii de trupă*. Corpulŭ II deja caută localŭ pentru 80 de copii. Regimentele de geniu au deja şcóle cu câte 24 copii de trupă. Aceştĭ copii au sĕ formeze cadrele armatei.

Sinodulŭ archidiecesanŭ din Sibiiu.

Sibiiu, 19 Aprilie 1887.

In şedinţa a şésea dela 17 (29) Aprilie se presentă rugarea mai multorŭ parochienĭ din Hermanŭ pentru delăturarea alesului de preotŭ Alex. Dogariu. — Se predă comisiunei petiţionare.

La ordinea ḑilei se pune în desbatere referatulŭ comisiunei financiare relativŭ la raţiociniulŭ fondurilorŭ şi fundaţiunilorŭ archidiecesane pe anulŭ 1886. Intrândŭ sinodulŭ în desbaterea specială a raportului, partea, în care se arată starea fondurilorŭ preste totŭ cu finea anului 1886, arătându-se la tóte fondurile unŭ crescĕmêntŭ, afară de fondulŭ seminariului, la propunerea comisiunei: se ia spre sciinţă, cu adausulŭ ca în inventarulŭ fondului seminarialŭ sĕ se inducă şi fundaţiunea „Cristuriana".

Referitorŭ la fondulŭ seminarialŭ comisiunea observă, că ajutorulŭ anualŭ de 1000 fl. dela statŭ nu s'a ridicatŭ pe 2 anĭ, adecă pe anulŭ 1884 şi 1885, ér ajutorulŭ de pe anulŭ 1886 se află încă în depositŭ la cassa archidiecesană, pentru aceea comisiunea propune: consistoriulŭ archidiecesanŭ se îndrumă a face la loculŭ competentŭ paşii de lipsă pentru eliberarea sumei nerîdicate şi asigurarea ajutorului anualŭ de 100 fl. şi pe viitorŭ, er suma, ce se află în depositŭ, fără amânare sĕ se transpună la destinaţiunea sa.

Cu privire la partea din raportŭ, unde se notifică vinderea a 52.500 fl. bonurĭ rurale transilvane şi cumpĕrarea de scrisurĭ fonciare în valóre de 53,700 fl. comisiunea propune: a se aproba conversiunea realisată, fiindŭ în modŭ evidentŭ în folosulŭ fondurilorŭ efectuită.

Presidiulŭ pe scurtŭ arată rentabilitatea acestorŭ convertirĭ, şi asigură, că s'a făcutŭ cu tóte posibilele precauţiunĭ aşa, că periculŭ pentru asigurarea averei fondurilorŭ nu póte fi. Dep. I. cav. de *Puşcariu* e de părere, ca o sumă prea mare sĕ nu se investéscă în hârtii de valore, ci mai bine în moşii, fiindŭ acestea investirĭ cele mai sigure. Dep. *E. Brote* spune, că scrisurile fonciare suntŭ cumpĕrate dela institutele cele mai solide din Ungaria, şi suntŭ cu multŭ mai sigure chiar decâtŭ hârtiile de statŭ, der totodată şi mai rentabile. In acestŭ sensŭ vorbesce şi Dr. *A. Brote*. Dep. *V. Dămianŭ*, provocându-se la disposiţiunea stat. org. susţine că spre atarĭ convertirĭ se recere autorisarea sinodului, şi crede, că în casulŭ de faţă e vorba de indemnisarea acestorŭ operaţiunĭ. Dep. *Hania* vorbi contra propunerii acesteia. Sinodulŭ primesce propunerea comisiunei financiare.

Partea din raportulŭ consistoriului, referitóre la sporirea averei bisericescĭ prin cumpĕrarea de realităţĭ ca porţiunĭ canonice pentru unele parochii mai sĕrace, despre scărirea imprumuturilorŭ, despre numĕrulŭ procesełorŭ şi starea, în care se află aceste procese la propunerea comisiunei se ia spre sciinţă. De asemenea partea din raportulŭ consistorialŭ despre supererogatele făcute în anulŭ 1886 în sumă de 16,800 fl. 5½ cr. fiindŭ motivate, se ia spre sciinţă şi se încuviinţéză aceste supererogate.

Referitorŭ la fondulŭ tipografiei archidiecesane comisiunea financiară, constatândŭ că comisiunea administrativă n'a ţinutŭ în anulŭ trecutŭ nicĭ o şedinţă, că ajutórele votate vĕduvelorŭ preotese nu s'au împărţitŭ, ér membrii din comisiune, afară de secretarŭ, totuşĭ 'şĭ-au luat lefurile, propune ca aceste lefurĭ sĕ se restitue fondului şi pe viitorŭ sĕ nu se mai plătéscă, câtă vreme comisiunea nu va funcţiona regulat şi nu se vorŭ da ajutórele votate vĕduvelor preotese. In considerarea deficitului la »Tel. Rom.« se îndrumă consistoriul a da nou ordin singuratecelorŭ parochii de a prenumĕra acestŭ jurnalŭ pe spesele respectivelorŭ comune bisericescĭ. In fine avêndŭ în vedere, că în raţiociniulŭ tipografiei, din cause până acum nesciute, nu s'au putut induce şi face evidente pretensiunile tipografiei, şi în considerare cumcă pentru încassarea acelora fiscalulŭ comisiunei nu a făcutŭ nicĭ unŭ pasŭ, sĕ se îndrumeze numitulŭ fiscalŭ, ca sub rĕspunderea lui personală sĕ inacţioneze restanţiile provenite din vinderea de cărţĭ şi prenumeraţiunea la »Telegrafulŭ Românŭ«, ér consistoriulŭ archidiecesanŭ se însărcinéză a'şĭ achita datoria sa la fondulŭ tipografiei, precum şi a depune documentulŭ despre cauţiunea »Telegrafului Românŭ« la cassa epitropiei între valorile fondului tipografiei.

Dep *Hannia* găsesce că tipografia stă rĕu *Presidiulŭ* ḑice că propunerile comisiunei suntŭ drastice şi nepractice. Era cu cale sĕ se raporteze despre acéstă atuncĭ când comisiunea financiară va relaţiona despre raţiociniile comisiunei tipografice. Raport. *Patiţa* ḑice că sinodulŭ nu póte aproba tóte raţiociniile fără observărĭ. Dr. II. Puşcarŭ propune, şi se primesce, ca acestŭ obiectŭ sĕ se ia deocamdată dela ordinea ḑilei şi sĕ se refereze deodată cu raportulŭ comisiunei financiare asupra celorlalte obiecte ale tipografiei.

Cu privire la fondulŭ şcólelorŭ sĕrace. comisiunea află 500 fl neîmpărţiţĭ şi propune sĕ se'mpartă acei banĭ la şcólele mai lipsite, în specialŭ şcólei din Dobra, Dep. *Cosma* ḑice că aci e de prisosŭ orĭce discuţiune, ér dep. *Crainic* ḑice, că acea şcólă, care e în centru, 'şĭ-a făcutŭ totdeuna datoria şi merită a fi sprijinită.

(Va urma.)

Archiducele Albrecht în Lugoşŭ.

Lugoşŭ, în 15 Maiu 1887.

Onorată Redacţiune! Locuitorii din oraşulŭ Lugoşŭ se bucură de rara norocire şi visită a unui înaltŭ óspe militarŭ. Erĭ în 14 l. c. pre la 7 óre din séră Alteţa Sa ces. reg. Archiducele Albrecht, însoţitŭ de locot. feldmarşalŭ Beck şi majorulŭ Br. de Malowetz, adjutantulŭ sĕu, a sositŭ în bubuitulŭ a 72 salve de tunurĭ dinspre Soborşinŭ preste Făgetŭ cu trăsura la Lugoşŭ. La baracele honvediorŭ situate afară de oraşŭ, unde Inălţimea Sa a descălecatŭ şi s'a încuartiratŭ, ilŭ ascepta mulţime imensă de publicŭ, 13 generalĭ în frunte cu comandantulŭ de armată Degenfeld din Timişóra, şi ministrulŭ honveḑilorŭ Br. de Fehérváry. Apoi Ilustritatea Sa Dr. Victorŭ Mihályi Episcopulŭ Lugoşului cu capitululŭ şi cu întréga preoţime unită din locŭ, vicişpanulŭ comitatului Caraşŭ-Severinŭ Iakabffy, preşed. trib. reg. Ziros, preş. sedriei orfanale Antonescu şi subalternii lorŭ, oficialii dela inspectoratulŭ şi perceptoratulŭ de dare, clerulŭ gr. or. din locŭ în frunte cu administratorulŭ protopresbiteralŭ Pocreanu, preoţimea rom. cat., directorulŭ gimnasialŭ Bilmann şi alţĭ nenumĕraţĭ. Inaltulŭ beliduce dându-se josŭ din trăsură conversă pe rêndŭ în modŭ simpaticŭ

cu şefii deputaţiunilorŭ, şi apoi mulţămindu-le pentru cordiala primire, defilândŭ, respective primindŭ in revistă defilarea unei companie de honvedĭ, se retrase între frenetice strigărĭ de „sĕ trăéscă“ şi „éljen“ in locuinţa-i pregătită din barace.

Invingĕtorulŭ dela Custozza deşi in Augustŭ a. c. împlinesce alŭ 70-lea anŭ alŭ etăţii sale, totuşĭ este încă vigorosŭ, în putere şi dispune de unŭ spiritŭ viu militarŭ.

Astădĭ a datŭ unŭ prândŭ de 80 persóne, intre carĭ se numĕră Episcopulŭ Mihalyi, vice-comitele Iakabffy, adm. Protopresbiteralŭ gr. or. Pocreanu şi popa rom. cath. Pataky, — ceilalţĭ au fostŭ totŭ ca ane. — Inălţimea Sa, după cum se vorbesce, va petrece aici vr'o cincĭ ḑile, ca sĕ inspecteze terenulŭ de prin prejurŭ. Mâne vorŭ lua drumulŭ de inspectare cătră Tapia, Harmaḑia şi cătră Criciova, de unde cătră séră ér se vorŭ reîntórce la Lugoşŭ. Ministrulŭ de honvedĭ Fehérváry cu trenulŭ dela 9 óre séra a părăsitŭ Lugoşulŭ reintorcêndu-se la Budapesta.

Archiducele a dispusŭ ca locuinţa de dormitŭ, respective dormitoriulŭ sĕu, sĕ fiă împodobitŭ cu producte naţionale române de casă, ceea ce s'a şi intêmplatŭ, aşa câtŭ cu bucuriă potŭ constata că dormitoriulŭ sĕu, carele insu-mĭ l'am vĕḑutŭ, este înfrumseţatŭ cu tapete, cătrinţe, oprege, chiţele şi alte mai multe producte casnice eşite din mâna ţĕrancelorŭ nóstre române, ceea ce póte servi numai spre fala némului nostru românescŭ.

Alteţa Sa adĭ diminéţă la 8 óre împreună cu Beck şi ministrulŭ de honvedĭ a ascultatŭ şi liturgia tacită la biserica rom. cat. din locŭ. Am de a observa şi aceea că Inălţimea Sa cu ocasiunea primirei sale la barace în 14 séra la 7 óre, după cum ḑiseiu în fruntea scrisórei, în urmă după ce se intórse dela conversarea sa cu capii deputaţiunilorŭ, mulţămi în specie în modŭ simpaticŭ Ilustrităţei Sale d-lui Episcopŭ Mihalyi pentru primire stringêndu-i mâna cu afabilitatea-i cunoscută.

Rodna veche, *2 Maiu 1887.*

(Fine.)

A doua ḑi, Duminecă la 1 Maiu st. n., fiindŭ ḑi senină, vedeamŭ venindŭ de prin satele vecine preoţii şi onoraţiorii, icĭ călărĭ, colo'n trăsurĭ, până după 9 óre. Atuncĭ intrarămŭ în biserică, care era îndesuită de poporŭ. Nimenĭ nu voia în aceea ḑi a absenta dela biserică, nicĭ chiar streinii.

Era impunĕtorŭ a vedé la sântulŭ altarŭ alŭ Domnului pe venerabilulŭ părinte Moisilŭ, înaltŭ, căruntŭ, ca unŭ patriarchŭ alŭ vechiului testamentŭ, celebrândŭ în mijloculŭ părinţilorŭ preoţĭ: Groze din Maierŭ, Balu din Ilva mare, Filipoiu din Rodna nouă, Sohorca din Sângeorgiu şi fiiorulŭ nostru parochŭ.

Tótă inteliginţa de aci fu de faţă, împreună cu totŭ poporulŭ, care nu absentéză nicĭ-odată în Dumineci şi sĕrbătorĭ, necum dela slujbă, der nicĭ dela vecerniă. De asemenea au fostŭ de faţă domnele şi domnişórele, fără deosebire de naţionalitate.

După îndeplinirea serviţiului divinŭ, venerabilulŭ părinte vicariu Moisilŭ predică despre chiămarea preotului şi încă atâtŭ de pĕtrundĕtorŭ, incâtŭ pute sĕ vedă oricine că din inimă suntŭ eşite cele ḑise şi nu numai din minte.

După aceea introduse pe părintele Domide în noulŭ postŭ, îi dede cheia şi lăsă a se ceti prin părintele Şohorca decretulŭ episcopescŭ, prin care părintele Domide e întăritŭ în noulŭ postŭ.

In fine îi mai împrospĕtă venerabilulŭ părinte Moisilŭ în memoria chiămarea preotului, apoi se ivi tinĕrulŭ părinte în uşa împĕrătéscă a altarului şi rosti o cuvêntare, carea ar trebui sĕ o inveţe de-a rostulŭ fiăcare preotŭ şi după ea sĕ-şĭ conformeze conduita sa. Promi-s'a solemnelŭ părintele Domide în faţa poporului şi înaintea lui Dumneḑeu, că îşi va da nisuinţa sĕ fiă unŭ adevĕratŭ păstorŭ sufletescŭ şi demnŭ următorŭ alŭ fiă iertatului sĕu antecesorŭ, şi a storsŭ şiroie de lacrĕmĭ cu acéstă predică rostită din „vistoria inimei celei bune“, lacrĕmĭ a storsŭ părintele Domide nu numai dela femei — ca mai debile — ci şi dela bărbaţĭ, şi toţĭ i-amŭ admiratŭ curagiulŭ cu care ni se dă cu totulŭ nouĕ, abnegaţiunea cu carea promite că va lupta pentru noi. Şi noi îi credemŭ bucurosŭ, că va fi aşa, după cum trebue sĕ fiă, ba suntemŭ convinşĭ, că nu ne înşelămŭ în speranţele nóstre, nu ne putemŭ înşela, căcĭ suntemŭ convinşĭ, că va fi preotulŭ adevĕratŭ şi învĕţătorulŭ nostru, cu noi va fi în bine şi în rĕu, cu noi la bucurii şi durerĭ, cu noi în luptă faţă cu declaraţii duşmanĭ ai bisericei şi naţiunei, cu noi până la ultima respirare, fără de noi nicĭrĭ, noi fără elŭ nicĭ în unŭ locŭ.! Şi étă ce ne îndemnă sĕ ne punemŭ tótă speranţa, tótă încrederea în dênsulŭ; étă pentru ce faţă de dênsulŭ suntemŭ cu totulŭ fără reservă:

E de aci din opidulŭ nostru, e fratele, neamulŭ şi amiculŭ nostru; a studiatŭ la scólele nóstre, la scóle românescĭ în Năsĕudŭ, unde a fostŭ totŭ primulŭ eminentŭ. Aşadéră elŭ numai Românŭ bunŭ póte fi, căcĭ încă mai nicĭ unulŭ nu ne-a înşelatŭ din cei eşiţĭ din acestea scóle.

După facerea esamenului de maturitate şi-a făcutŭ la miliţiă anulŭ de voluntarŭ, unde dimpreună cu vĕrulŭ şi colegulŭ sĕu de studii Pamfiliu Grapini, adĭ preotŭ cooperatorŭ în Rodna nouă, făcu esamenulŭ de oficerŭ pentru armata c. r. prin ce documentă, că nu fuge de muncă, că Românulŭ pe tóte terenele scie sĕ fie omŭ şi prin urmare multă onore a făcutŭ neamului românescŭ. Implinindu-şĭ anulŭ de voluntarŭ merse dimpreună cu vĕrulŭ sĕu Pamfilie la teologiă, după absolvirea căreia veniră ambii la vetrele părintescĭ, unulŭ ca preotŭ cooperatorŭ în Rodna veche şi altulŭ în Rodna nouă. In timpulŭ câtŭ a fostŭ cooperatorŭ lângă părintele Lupşiai a datŭ dovedile cele mai strălucite despre ceea ce póte şi ce vré sĕ facă, prin ce moralminte ne-a silitŭ, ne-a obligatŭ sĕ-lŭ rugămŭ sĕ rĕmână la noi pe veciă. Étă de ce amŭ rugatŭ aşa deră pe venerabilulŭ ordinariatŭ sĕ ni-lu dée, étă de ce avemŭ o speranţă atâtŭ de neclătită în dênsulŭ!

La orele $11^1/_2$ se termină slujba, la care au luatŭ parte vre-o 700 de omenĭ. Inteligenţa, domnĭ şi dómne, intră în casa parochială spre a gratula d-lui Domide. Nu trecu însĕ $^1/_2$ de óră şi étă că totŭ poporulŭ, ce fusese la biserică, veni înaintea casei parochiale, în frunte cu notariulŭ Zaharie Popŭ, care, în numele poporului, ură mulţĭ şi fericiţĭ anĭ noului parochŭ, ér părintele Domide respunse cu afabilitatea-i cunoscută şi spre mângâierea tuturorŭ. Când rosti vorbele: „alŭ vostru sunt, căutaţi mĕ ḑiua şi nóptea, uşa mea nu va fi închisă înaintea nicĭ unuia din voi, de nĕcasurile vóstre nu mĕ voiu ascunde, de bucuriile vóstre nu voiu fugi, puneţi-vĕ încrederea în mine, precum mĭ-o punŭ eu în voiu, sincerĭ sĕ ne fimŭ unulŭ altuia şi sĕ ne conducemŭ cu bunăvoinţă...“, atuncĭ nu i se mai auḑi glasulŭ, poporulŭ erupse în numĕróse strigărĭ de „Sĕ trăéscă“, apoi se duse la ale sale în ordinea cea mai bună.

Cu acéstă ocasiune părintele Domide ne invită la unŭ prândŭ comunŭ, prândŭ, la care au participatŭ peste 80 persone, câte adecă avură locŭ în cele trei odăi marĭ ale casei parochiale. Intre alţii au fostŭ de faţă d-nii: Gregoriu Moisilŭ vicariulŭ din Năsĕudŭ, distinsulŭ botanistu Florianŭ cav. de Porcius, vice cap. em. şi membru alŭ Academiei române; apoi d-nii: Kovacsy, jude la judecătoria cercuală din locŭ, Solymosi, sub-jude totŭ aci, Issip, protojude la pretură, Kirschner, sub-jude la pretură, Dr. Alexi, profesorŭ în Năsĕudŭ, invĕţătorii dela scóla de statŭ şi dela cea română din locŭ, preoţii, carĭ ajutară la serviţiulŭ divinŭ; apoi părintele Zapva, preotŭ rom. cat., părintele Grapini din Rodna nouă, mediculŭ din locŭ, apotecariulŭ etc.

După terminarea mesei, la care s'au rostitŭ mai multe toaste, ne luarămŭ adio dela scumpulŭ prietinŭ şi demnulŭ parochŭ.

In fine mai amintescŭ, că d-lŭ Domide a primitŭ cu ocasiunea introducerei sale în parochiă numĕróse telegrame de felicitare, mai virtosŭ din Năsĕudŭ şi alte părţĭ, ceea ce e o dovédă, că d-sa se bucură de simpatiile şi încrederea tuturorŭ.

Dea Dumneḑeu ca tóte comunele sĕ aibă preoţĭ ca alŭ nostru, preoţĭ cu carte şi cu omeniă, preoţĭ cu învĕţătură şi caracterŭ. Er scumpului nostru părinte Domide îi ḑicemŭ şi pe astă cale: La mulţĭ anĭ fericiţĭ în mijloculŭ nostru! Fi demnulŭ şi iubitulŭ nostru păstorŭ şi învĕţătorŭ, ér noi vomŭ fi blânda ta turmă, care nu te va părăsi nicĭ unŭ minutŭ, convinşĭ fiindŭ că numai la păşunea cea bună ne vei conduce! Sĕ trăescĭ, părintele nostru, omulŭ nostru! *i. p. r.*

Alŭ IX-lea raportŭ generalŭ

alŭ societăţii literare bisericescĭ „Alexi Şincaiană.“

Onoratŭ publicŭ românŭ! Nu numai datina de până acum, ci şi datorinţa ne îndémnă la publicarea acestui raportŭ. Datorinţă — căcĭ datorĭ suntemŭ şi vremŭ a fi — a da sémă on. publicŭ românŭ despre modesta lucrare a ostaşilorŭ Domnului adunaţĭ sub stégulŭ ilustrilorŭ „Alexi-Şincai.“ Uniţĭ sub stégulŭ acestorŭ străluciţĭ doi lucefărĭ înaintămŭ şi nŭ încetulŭ cu încetulŭ pe o cale în care sperămŭ a afla mulţĭ şi scumpĭ tesaurĭ, de carĭ la vre mea trebuinciósă de sigurŭ vomŭ avé lipsă. Trei scumpĭ tesaurĭ cercămŭ în calea pe care înaintămŭ: tesaurulŭ sciinţelorŭ teologice, tesaurulŭ sciinţelorŭ literare şi tesaurulŭ perfecţiunei în arta oratoricĭ; căcĭ aceştĭ trei scumpĭ tesaurĭ credemŭ noi a ne fi de lipsă, ca la vre mea trebuinciósă sĕ putemŭ contribui după putinţă la promovarea culturei poporului nostru.

Étă în scurtŭ raportulŭ nostru generalŭ de pe aceştĭ 2 anĭ.

A) Starea spirituală şi literară.

a) Membrii ordinarĭ a avutŭ societatea în anulŭ scol. 1885/6 46, ér în anulŭ scol. 1886/7 57. S'au ţinutŭ 30 şedinţe ordinare şi 5 estraordinare. In şedinţe s'au cetitŭ operate, critice şi s'au deprinsŭ membrii cu frumósa artă a oratoriei, perorândŭ mai multe poesii alese.

b) Comitetulŭ revisorŭ redacţionarŭ a ţinutŭ 54 şedinţe, a pertractatŭ şi scrutatŭ valórea a 88 operate, dintre carĭ 20 au fostŭ predice şi catechese, 28 poesii, 20 disertaţiunĭ, 6 traducerĭ din latină, germană şi maghiară, 6 biografii, 1 descriere, 2 sciţe, 2 meditaţiunĭ şi 3 articlii diverşĭ.

Din acestŭ materialŭ s'au compusŭ 43 numerĭ din fóia societăţii „Stéua Mării.“

c) Membrilorŭ societăţii pentru căştigarea cunoscinţelorŭ de lipsă le-au statŭ la disposiţiă frumósa bibliotecă şi archivă.

In bibliotecă avemŭ 838 cărţĭ, carĭ suntŭ: religióse, filosofice, istorice, didactice, juridice-politice, literare-bisericescĭ, noveletice etc. Biblioteca în ceştĭ doi anĭ din urmă ni s'a măritŭ cu 79 cărţĭ românescĭ şi 3 maghiare. Deşi în ceştĭ 2 anĭ ni s'au înmulţitŭ cărţile cu 82, totuşŭ raportulŭ din anii trecuţĭ arată unŭ numĕrŭ mai mare de 902 opurĭ.

Diferinţa ce se pare a fi se nasce de acolo, că atuncĭ, décă unŭ opŭ costa din 4—5 volume avea totŭ atâţa numerĭ, — în éstŭ anŭ însĕ înlăturându-se acésta incorectitate, unŭ opŭ costătătorŭ orĭ din câte volume s'a luatŭ sub unŭ numĕrŭ.

Archiva încă ne dispune de unŭ numĕrŭ frumuşelŭ de ḑiare române, germane şi maghiare.

B) Starea personală şi materială.

Conformŭ statutelorŭ, societatea nóstră are şi membri fundatorĭ, carĭ solvescŭ odată pentru totdéuna 10 fl., membri onorarĭ pe carĭ îi proclamă de atarĭ membri ordinarĭ pentru meritele lorŭ literare — şi în fine mai are membri binefăcĕtorĭ toţĭ aceia, carĭ ajută societatea nóstră cu orĭ ce cărţĭ şi ḑiare. Din Raportulŭ generalŭ alŭ VIII-lea se vede că societatea nóstră atuncĭ a avutŭ 26 membri fundatorĭ, 11 onorarĭ, 113 binefăcĕtorĭ.

In ceştĭ 2 anĭ membru fundatorŭ alŭ societăţii nóstre s'a făcutŭ Cl. D. Dr. Ioanŭ Popŭ, profesorŭ de S. Teologiă, ér de membru onorarŭ a fostŭ proclamatŭ M. On. D. Ioanŭ Papiu, deja membru fundatorŭ, pentru meritele D-Sale literare-bisericescĭ, cărora li s'au şi trămisŭ diplomele de atarĭ membri.

C) *Starea financiară a societăţii.*

Societatea nostră are în banĭ gata 587 fl. 35 cr. Daţĭ înprumutŭ pe la persóne private 902 fl. 14 cr.

Acesta ni-e în scurtŭ raportulŭ cu care dătorĭ amŭ fostŭ on. publicŭ. Décă ajutorulŭ lui Dumneḑeu nu ne va lipsi, suntemŭ în deplină credinţă că raportulŭ viitorŭ va îndestuli mai multŭ pe toţĭ aceia, carĭ pórtă interesŭ faţă de societatea „Alexi-Şincai.“

O plăcută datorinţă a ne fi aflămŭ, a esprima pe acéstă cale mulţămită publică tuturorŭ acelorŭ on. d-nĭ Redactorĭ, carĭ nĭ-au trămisŭ ḑiarele gratuitŭ.

In legătură cu acestŭ raportŭ aducemŭ la cunoscinţa onor. publicŭ şi constituirea noului birou alŭ societăţii:

In 28 Aprilie st. n. membrii ordinarĭ s'au întrunitŭ în o şedinţă electorală sub presidiulŭ on. d-nŭ Dr. Ioanŭ Popŭ ca conducĕtorŭ fiind de faţă şi magnificenţa sa d-lŭ Coroianŭ canonicŭ şi supraveghietorulŭ societăţii şi şĭ-au alesŭ de membri în birou pe an. scol. viitorŭ 1887/8 pe următorii:

De preşedinte pe E. Branŭ cl. de an. III, de vicepreşedinte pe Ioanŭ Chişŭ cl. de an. III, de secretarŭ şi not. coresp. pe Vasiliu Popŭ cl. de an. I, de casarŭ pe P. Salca cl. de an. II, de not. alŭ şedinţelorŭ pe Ioanŭ Vereşŭ cl. de an. II, de bibliotecarŭ pe Gavrilŭ Timişŭ cl. de an. II, de archivarŭ pe Ioanŭ Anca cl. de an. I, de controlorŭ pe V. Comanŭ cl. de an. II.

După cetirea şi aprețiarea acestui raportŭ din partea societăţii, avemŭ onóre a-lŭ espune şi aprețiării st. publicŭ românŭ.

Gherla 1887 Maiu 16 st. n.

Emiliu Branŭ, presidentŭ.

Vasiliu Popŭ, notarŭ corespondentŭ.

DIVERSE.

Bigamiă. — Tribunalulŭ din Derby a judecatŭ nu de multŭ pe o femeiă, cu numele Mary Ana Rileyi, acusată de bigamiă. Ea a recunoscutŭ că era vinovată. Primulŭ ei bărbatŭ o tratase crudŭ, apoi o părăsise. Şi în a doua căsătoriă a fostŭ nefericită. In fine cei doi bărbaţĭ s'au înţelesŭ sĕ o dea în judecată pentru bigamiă. Preşedintele tribunalului observă, că décă a fostŭ vre-unŭ casŭ, în care bigamia sĕ fiă scusabilă, apoi e acesta. In aceste împrejurărĭ consciinţa nu-i permite sĕ condamne pe nefericita femeiă decâtŭ numai la o închisóre de cincĭ minute. Cu alte cuvinte femeia era achitată.

***

O operaţiune fericită. — »Românulŭ« scrie: Suntŭ vre-o două sĕptĕmânĭ de când sosise la Viena junele Nicolae K, în vêrstă de 20 anĭ, fiiulŭ unui cultivatorŭ din România. Sĕrmanulŭ june era orbŭ din nascere şi tóte încercările medicilorŭ de a'i procura vĕḑulŭ remaseră zadarnice. In fine luă hotărirea sĕ facă o ultimă încercare, ducêndu-se la Viena ca sĕ consulte oculiştii corifei ai facultăţii. La clinica spitalului centralŭ junele Nicolae se supuse operaţiunei şi operatorulŭ isbuti, prin înlăturarea unei peliţe, care acoperise pupila, a deschide radeḑelorŭ luminei calea d'a pĕtrunde în ochĭ, procurândŭ pacientului celŭ puţinŭ parţialŭ puterea vĕḑului. Işĭ póte închipui cineva bucuria junelui românŭ, când după terminarea operaţiunei vĕḑu pentru prima óră în viéţa lui lumina ḑilei. Acum însĕ va trebui a se deprinde cu încetŭ cu noua lumină şi a învĕţa ca pruncii a aprețiă obiectele vĕḑute.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 18 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101 65
Rentă de hârtiă 5%	87.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonurĭ rurale ungare	104 80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.60
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 60
Bonurĭ rurale transilvane	104 70
Bonurĭ croato-slavone	104 50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.25
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119 60
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.60
Renta de hârtiă austriacă	81 30
Renta de arg. austr.	82 35
Renta de aurŭ austr.	112 —
Losurile din 1860	135.75
Acțiunile băncei austro-ungare	880 50
Act. băncei de creditŭ ung.	284 75
Act. băncei de creditŭ austr.	284.25
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.07
Mărcĭ 100 imp. germ.	62.35
Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 5 Maiu st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	92—	$92\frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%)	94—	95—
» convert. (6%)	86—	$88\frac{1}{2}$
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	$105\frac{1}{2}$	106—
» „ „ (5%)	89—	$89\frac{1}{2}$
» » urban (7%)	$102\frac{1}{4}$	103—
» » » (6%)	95—	96—
» » » (5%)	86—	$86\frac{1}{2}$
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de banca	15.25	15.75
Bancnote austriace contra aurŭ	2.02	2.03

Cursulu pieței Brașovŭ

din 19 Maiu st. n. 1887.

Bancnote româneseĭ	Cump.	8.63	Vênd.	8.65
Argint românesc	»	8.55	»	8 60
Napoleon-d'orĭ	»	10 —	»	10.06
Lire turcescĭ	»	11.35	»	11.40
Imperialĭ	»	10.35	»	10.40
Galbenĭ	»	5.91	»	5.95
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	111.—	»	112.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 206/1887.

a. t. sc. c. d

Escriere de concursŭ.

La administrațiunea fondurilorŭ scolastice centralĭ din districtulŭ Năsĕudului este de ocupatŭ unŭ postŭ de practicantŭ pentru ajutorŭ la resolvirea pieselorŭ și la ținerea archivei.

Cu acestŭ postŭ e împreunatŭ salariulŭ de patru sute florinĭ v. a. pe anŭ. Dela concurinte se recere ca sĕ dovedéscă cu documente valide după lege că:

1. A absolvatŭ facultatea de dreptur ordinarminte.
2. Că scie limba română, maghiară și germană în graiu și în scrisŭ. Candidații de advocațĭ vorŭ fi preferițĭ.

Suplicele cu documente cu totŭ se vorŭ adresa la: „Comisiunea administrătóre de fondurile scolastice centralĭ din districtulŭ, Năsĕudŭ în Năsĕudŭ, până la 15 Iuniu 1887 la 6 óre după amédĭ, carĭ se vorŭ trimite mai târdiu nu se vorŭ considera.

Din ședința comisiunei administrătóre de fondurile scolastice centralĭ districtualĭ.

Năsĕudŭ, 9 Aprilie 1887.

Președintele: **Ionu Ciocanŭ.** Secretarulŭ: **Ioachimŭ Mureșianu.**

Láttam:

Beszterczc, 1887 9/5.

Br. Bánffy Dezső, főispán, kir. biztos. 3—3

„Albina," institutŭ de creditŭ și de economii.

Publicațiune

în sensulŭ art. de lege XXXVI. din anulŭ 1876 §. 29.

1. **Suma scrisurilorŭ fonciare** puse în circulațiune cu diua de 30 Aprilie 1887 face
   a 6% . . . . fl. 916,900
   a 5% . . . . „ 60,000 fl. 976,900.—
2. **Pretensiunile institutului** de împrumuturĭ hipotecare, carĭ servescŭ de acoperirea acestorŭ scrisurĭ fonciarĭ suntŭ de . . . . fl. 995,159.92
3. **Valórea hipotecelorŭ luate de basă** la susŭ numitele împrumuturĭ hipotecarĭ este de . . . . . fl. 4,510,370.—
4. **In sensulŭ §. 97. din statute „fondulŭ specialŭ"** pentru asigurarea scrisurilorŭ fonciare e de . . . fl. 306,134.15
   acesta e indusŭ în contŭ separatŭ, și este plasatŭ în efecte publice.

Sibiiu, în 1 Maiu 1887.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonézā din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și postaultimă.

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela I Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	—	7.30
Predealŭ	—	—	—	1.14
	—	—	—	—
Timișŭ	—	—	—	1.45
Brașovŭ	—	—	—	—
	7.47	—	4.15	2.32
Feldióra	8 24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5 43	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9.51	—	7.06	—
Hașfaleu	11.03	—	8.52	—
Sighișóra	11.29	—	9.19	—
	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 00	—	10.16	—
Mediașŭ	12.29	—	10.57	—
Copsa mică	12.44	—	11.19 11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blașiu	1.34	—	12.31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12.48	—
Teiușŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2.18	—
Vințulŭ de susŭ	3.01	—	2.48	—
Uióra	3.08	—	2 56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirișŭ	3.53	—	4 51	—
Apahida	5.10	—	5 28	—
Clușiu	5.30	—	5 56	—
	—	6 03	—	8.00
Nedeșdu	—	6.21	—	8.36
Ghirbĕu	—	—	—	9.02
Aghirișŭ	—	—	—	9.32
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	—	10.51
Ciucia	—	7.43	—	12 16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mezŏ-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velințe	—	—	—	3.54
Oradia-mare	—	9.13	—	4.05
	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1.23	7.28
Szolnok	—	12.20	3 24	—
Buda-pesta	—	2.15	10.05	—
Viena	—	—	2.15	—
	—	8.00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00
Szolnok	11 05	3.58	7.38	9.34	11.46
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.26	2.31
Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2.06	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	9 41	2 17	—
Mezŏ-Telegd	—	7.33	10 19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3.24	—
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12.54	4.07	—
Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3.40	5.34	—
Aghiriș	—	—	4.15	5.55	—
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeșdu	—	—	4.58	6.24	—
Clușiu	—	10.28	5.26	6.43	—
	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriș	12 30	—	—	—	9.06
Cucerdea	1.01	—	—	—	9.53
	1 06	—	—	—	10.—
Uióra	1.13	—	—	—	10.09
Vințulŭ de susŭ	1.20	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1.41	—	—	—	10.48
Teiușŭ	2.00	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2.35	—	—	—	12.12
Blașŭ	2.48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copșa mic	3 36	—	—	—	1.32
Mediașŭ	4.00	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.35	—	—	—	3.03
Sigișóra	5.12	—	—	—	3.49
Hașfaleu	5.37	—	—	—	4.28
Homorod	7.02	—	—	—	6.16
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldióra	8.41	—	—	—	8.25
Brașovŭ	9.21	—	—	—	9.15
	—	—	1.55	—	—
Timișŭ	—	—	2.53	—	—
Predealŭ	—	—	—	—	—
	—	—	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiușŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3.14
Vințulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Șibotŭ	12.52	—	4.50
Orăștia	1.01	—	5.18
Simeria (Piski)	2.03	—	5.47
Deva	2 52	—	6.35
Branicĭca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborșin	5 30	—	8.46
Bĕrzova	5.56	—	9.33
Conopŭ	6.27	—	9.53
Radna-Lipova	6.47	—	10 27
Paulișŭ	7.28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovațŭ	7.59	—	11 25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok	8.42	—	4 52
	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok	11.20	12.41	—
	4.10	5.45	—
Aradŭ	4 30	6.—	7.04
Glogovațŭ	4.43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7.58
Paulișŭ	5.19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5.41	7.10	8 36
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bêrzova	6.28	7.55	—
Soborșin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9.58	—
Branicĭca	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10 42	—
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăștiă	11.11	11.37	—
Șibotŭ	11.43	12.—	—
Vințulŭ de josŭ	12.18	12.29	—
Alba-Iulia	12.36	12.46	—
Teiușŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timișóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroșenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2.42
Streiu	11.58	—	3.25
Hațegŭ	12.46	—	4.16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Banița	3.05	—	6.40
Petroșenĭ	3.37	—	7.12

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroșenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroșenĭ	10 07	—	6.10
Banița	10 48	—	6.53
Crivadia	11.25	—	7 37
Pui	12.05	—	8.20
Hațegŭ	12.42	—	9.01
Streiu	1.22	—	9.52
Simeria	1.58	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Brașovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ